

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מיבאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

		Talmud Navigator										
ביצה-המביא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
הוא דאמר כי האי תנא										!	◊	לב.
חותמות שבקרקע - מתיר, אבל לא מפקיע ולא חותך, אחד שבת ואחד יום טוב. ושבכלי, בשבת - מתיר, אבל לא מפקיע ולא חותך. ביום טוב - מתיר ומפקיע וחותך.	דתניא:									!	◊	לב.
תרצת לך רישא, אלא סיפא קשיא										!	◊	לב.
הא מני - רבי נחמיה היא										!	◊	לב.
כל הכלים אין ניטלין אלא דרך תשמישן.	דאמר: [רבי נחמיה]									!	◊	לב.
אי רבי נחמיה - מאי איריא שבת? אפילו יום טוב נמן										!	◊	לב.
וכי תימא: שניא ליה לרבי נחמיה בין שבות שבת לשבות יום טוב,										!	◊	לב.
ומי שניא ליה?										!	◊	לב.
מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים	והתני דא:									!	◊	לב.
מסיקין בין בכלים בין בשברי כלים,	ותניא אידך:									!	◊	לב.
אין מסיקין לא בכלים ולא בשברי כלים.	ותניא אידך:									!	◊	לב.
ומשני: לא קשיא הא רבי יהודה, הא - רבי שמעון, הא רבי נחמיה										!	◊	לב.
תרי תנאי ואליבא דרבי נחמיה.										!	◊	לב.
אין פוחתין את הבר, מפני שהוא עושה כלי.											■	לב.
ואין עושין פחמין ביום טוב.											■	לב.
ואין חותכין את הפתילה	[ת"ק]										◊	לב.
חותכה באור.	רבי יהודה:										◊	לב.
מאן תנא דפחיתת נר מנא הוא?											^	לב.
רבי מאיר היא.	רב יוסף:										!	לב.
כלי חרס מאימתי מקבל טומאה - משנגמרה מלאכתו, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]										! ◊	לב.
משיצרפו ככבשן.	רבי יהושע:										! ◊	לב.
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - אלא דחזי לקבולי ביה מידי, אבל הכא - למאי חזי?	אמר ליה אביי:										!	לב.
לקבולי ביה פשיטי.											!	לב.
רבי אליעזר ברבי צדוק היא	איכא דאמרי, אמר רב יוסף:										!	לב.
אלפסין חרניות טהורות באהל המת וטמאות במשא הזב	דתנן: [ת"ק]										! ◊	לב.
אף טהורות במשא הזב, לפי שלא נגמרה מלאכתן.	רבי אליעזר ברבי צדוק:										! ◊	לב.
דלמא עד כאן לא קאמר רבי אליעזר ברבי צדוק התם - אלא דחזי לקבולי ביה מידי, אבל הכא - למאי חזי?	אמר ליה אביי:										!	לב.
לקבולי ביה פשיטי.											!	לב.
אין פוחתין את הבר, ואין עושין אלפסין חרניות ביום טוב	תנו רבנן: [ת"ק]										! ◊	לב.
מתיר באלפסין חרניות.	רבן שמעון בן גמליאל:										! ◊	לב.
מאי חרניות?											^	לב.

disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה < insertion of an earlier segment-מיבאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement ; challenge-קושיא ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
ביצה-המביא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ערניות.	רב יהודה:												לב.
מאי ערניות?									^				לב.
צעי חקלייתא.	אביי:											◊	לב.
ואין עושין פחמין.												■	לב. <
פשיטא, למאי חזי?												;	לב.
לא נצרכה אלא למוסרן לאולירין לבו ביום.	תני רבי חייא:											!	לב.
ובו ביום מי שרי?												;	לב.
להזיע, וקודם גורה.	כדאמר רבא:											!	לב.
הכא נמי להזיע וקודם גורה.												!	לב.
ואין חותכין את הפתילה לשנים.												■	לב. <
מאי שנא בסכין דלא - דקמתקן מנא, באור נמי קא מתקן מנא												;	לב.
חותכה באור בפי שתי גרות.	תני רבי חייא:											!	לב:
מוחטין את הפתילה ביום טוב.	רב נתן בר אבא אמר רב:											■	לב:
מאי מוחטין?												^	לב:
לעדווי חושכא.	רב חנינא בר שלמיא:											!	לב:
ששה דברים נאמרו בפתילה, שלשה להחמיר ושלשה להקל.	תני בר קפרא:											■	לב:
להחמיר: אין גודלין אותה לכתחלה ביום טוב, ואין מהבהבין אותה באור, ואין חותכין אותה לשנים.												■	לב:
להקל: ממעכה ביד, ושורה בשמן, וחוחכה באור בפי שתי גרות.												■	לב:
עתידי בכל יורדי גיהנם הם.	ואמר רב נתן בר אבא אמר רב:											■	לב:
כי הא דשבטאי בר מרינוס אקלע לבבל, בעא מנייהו עסקא - ולא יהבו ליה. מזוני מיון - נמי לא זינחו, אמר: הני מערב רב קא אתו, דכתיב (דברים יג) ונתן לך רחמים ורחמך, כל המרחם על הבריות - בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו, וכל מי שאינו מרחם על הבריות - בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו.												o	לב:
כל המצפה על שלחן אחרים - עולם חשך בעדו, שנאמר (איוב טו) נדד הוא ללחם איה ידע כי נכון בידו יום חשך.	ואמר רב נתן בר אבא אמר רב:											■	לב:
אף חייו אינן חיים.	רב חסדא:											■	לב:
שלשה חייהן אינם חיים, ואלו הן: המצפה לשלחן חבירו, ומי שאשתו מושלת עליו, ומי שיסורין מושלין בגופו.	תנו רבנן: [ת"ק]											■	לב:
אף מי שאין לו אלא חלוק אחד.	יש אומרים:											■	לב:
ותנא קמא												;	לב:
אפשר דמעין במניה.	[תנא קמא]											!	לב:
אין שוברין את החרס, ואין חותכין הנזיר לצלות בו מליח												■	לב:
ואין גורפין תנור וכירים, אבל מכבשין.												■	לב:
ואין מקיפין שתי חביות לשפות עליהן את הקדרה												■	לב:
ואין סומכין את הקדרה בבקעת, וכן בדלת												■	לב:
ואין מנהיגין את הבהמה במקל ביום טוב	[ת"ק]											■	לב:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ביצה-המביא	מאן דאמר											
מימרא	מאן דאמר											
מתיר.	רבי אלעזר ברבי שמעון:									■	♦	לב:
מאי טעמא?											^	לב:
משום דקא מתקן מנא.											!	לב:
ואין גורפין תנור וכירים.											■	לב:
ואם אי אפשר לאפות אלא אם כן גורפו - מותר.	תני רב חייא בר יוסף קמיה דרב נחמן:										■	לב:
דביתהו דרבי חייא נפל לה אריחא בתנורא ביומא טבא.											O	לב:
חזי דאנא רפתא מעלייתא בעינא.	אמר לה רבי חייא:										■	לב:
טוי לי בר אוזא, ואודהר מחרוכא.	רבא לשמעיה:										■	לב:
אמר לן רב אחא מהוצל דמר שרקין ליה תנורא ביומא טבא.	רבינא לרב אשי:										;	לב:
אנן ארקתא דפרת סמכינן. והני מילי - הוא דצייריה מאתמול.	אמר ליה: [רב אשי]										!	לב:
וקטמא שרי.	רבינא:										■	לב:
ואין מקיפין שתי חביות.											■	לב:
אבנים של בית הכסא מותר לצדדן ביום טוב.	רב נחמן:										■	לב:
אין מקיפין שתי חביות לשפות עליהן את הקדרה.	איתיביה רבה לרב נחמן:										■ ;	לב:
שאני התם, משום דקא עביד אהלא.	אמר ליה: [רב נחמן]										!	לב:
אלא מעתה, בנה אצטבא ביום טוב דלא עביד אהלא, הכי נמי דשרי?	רבה זוטא לרב אשי:										;	לב:
התם - בנין קבע אסרה תורה, בנין עראי לא אסרה תורה, וגזרו רבנן על בנין עראי משום בנין קבע. והכא, משום כבודו - לא גזרו ביה רבנן.	אמר ליה: [רב אשי]										!	לב:
האי מדורתא, מלמעלה למטה - שרי, מלמטה למעלה - אסור. וכן ביעתא, וכן קדרה, וכן פוריא, וכן חביתא.	רב יהודה:										■	לב: